

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 1008200955
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1008200955.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G.. D. XXX/XX, XXX XX R., zastúpenej advokátom Mgr. Karlom Belatkom, so sídlom Žižkova 12, 586 01 Jihlava, Česká republika, korešpondenčná adresa: Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava, 2/ H. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX R., 3/ M. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., naposledy bytom G.. D. XXX/XX, XXX XX R., proti žalovanej: Slovenskej inšpekcii životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, so sídlom Jeséniova 17, 821 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005, o kasačnej sťažnosti žalobkyne 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/130/2008-248 z 28. augusta 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne 1/ z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením č. k. 11S/130/2008-248 z 28. augusta 2017 (ďalej aj ako „rozhodnutie správneho súdu“), konanie voči žalobcom 1/ a 3/ podľa § 179 ods. 4 zákona č. 192/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) zastavil a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010 uložil žalovanému povinnosť doručiť opatrovníkovi pôvodného žalobcu M. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G.. D. XX, R. (ďalej len „právny predchodca žalobcov“), rozhodnutie č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005 v lehote 10 dní od jeho právoplatnosti, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. februára 2010 a vykonateľnosť 26. februára 2010. Prípisom zo 17. marca 2010, v intenciách vtedy platnej druhej hlavy, V. časti OSP, krajský súd vyzval žalovaného, aby oznámil, či v predmetnom konaní splnil uloženú povinnosť a doručil opatrovníkovi pôvodného žalobcu predmetné rozhodnutie. Na

uvedený prípis žalovaný reagoval v podaní zo 16. marca 2010, pričom uviedol, že predmetné rozhodnutie zaslal opatrovníkovi pôvodného žalobcu M. A. (žalobca 3/) listom č. 10471-5826/37/2010/Koz z 26. februára 2010 a v lehote stanovenej zákonom bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodoval žalovaný ako odvolací správny orgán rozhodnutím č. 5178-14541/27/2011/Oče 16. mája 2011. Proti tomuto druhostupňovému rozhodnutiu žalovaného podala O. A. (ako právny nástupca pôvodného žalobcu) na Krajský súd v Nitre žalobu podľa 2. hlavy, V. časti OSP, ktorá bola predmetom súdneho konania pod sp. zn. 11S/124/2011. O tejto žalobe Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením č. k. 11S/124/2011-134 z 27. júna 2013 tak, že konanie zastavil, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6. augusta 2013. Keďže uznesenie č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť doručiť rozhodnutie žalovaného č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005, nadobudlo právoplatnosť, a to 15. februára 2010 a správny orgán vo veci ďalej konal a vydal druhostupňové rozhodnutie, na ktoré sa vzťahoval postup podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku (účinný do 30. júna 2016), v samostatnom konaní, bolo vo vzťahu k žalobcom v 1/ a 3/ potrebné konanie zastaviť podľa § 179 ods. 4 SSP.

2. Proti rozhodnutiu správneho súdu podala žalobkyňa 1/ včas kasačnú sťažnosť spísanú 2. novembra 2017, ktorou sa domáhala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil kasačnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a vec vrátil správneho súdu na nové prejednanie a rozhodnutie; aby rozhodol tak, že žalobcovia 2/ a 3/ nie sú účastníkmi konania pred správny súdom; a aby priznal žalobkyňi 1/ právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Kasačnú sťažnosť odôvodnila tým, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Správny súd uznesením č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010 uložil žalovanému povinnosť doručiť pôvodnému žalobcovi rozhodnutie č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005, následne sa žalobkyňa 1/ (ako právny nástupca pôvodného žalobcu v správnom konaní na základe singularnej sukcesie) proti predmetnému rozhodnutiu odvolala, o čom rozhodol žalovaný, ako odvolací správny orgán rozhodnutím č. 5178-14541/27/2011/Oče zo 16. mája 2011. V rozhodnutí o odvolaní sa uvádza, že odvolací orgán nepriznal žalobkyňi 1/ právo účastníka v správnom konaní o Integrovanom povolení č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005 napriek tomu, že správny súd uznesením č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010 pôvodnému žalobcovi postavenie účastníka správneho konania priznal. Naopak sa v rozhodnutí (o odvolaní) ďalej uvádza, že v budúcnosti už bude možné so žalobkyňou 1/ jednať, ako s účastníkom konania v prípade budúcich konaní o predmetnom Integrovanom povolení. Týmto boli porušené práva žalobkyne 1/ a správny súd mal následne tieto skutočnosťami skutkovo a právne vyhodnotiť a posúdiť, čo však neurobil. Po vydaní uznesenia správneho súdu č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010, boli žalovaným vydané ďalšie rozhodnutia, ktoré obsahovali zmeny a doplnenia Integrovaného povolenia (č. 4790-17163/37/2010/Koz/370630105/Z4 z 3. júna 2010, č. 1876-7803/37/2013/Pro/370630105/Z5 z 27. marca 2013 a č. 7071-34218/2015/Kri/370630105/ZR z 19. novembra 2015), kde napriek rozhodnutiu správneho súdu žalobkyňa 1/ účastníkom konania mala byť, ale nebola, z čoho je zrejmé, že žalovaný ju ignoroval ako právoplatného účastníka správneho konania. Záverom kasačnej sťažnosti žalobkyňa 1/ uviedla, že je výlučným vlastníkom žalobou dotknutých pozemkov preto žalobcovia 2/ a 3/ nemajú byť účastníkmi konania pred správny súdom. Žalobkyňa 1/ nadobudla predmetné pozemky ešte za života pôvodného žalobcu a na správny súd bol z toho dôvodu podaný návrh na zmenu žalobcu, o čom správny súd, napriek tomu, že na zmenu žalobcu boli splnené všetky zákonné podmienky, nerozhodol.

3.1. Žalovaný a žalobca 3/ sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne 1/ v súdom stanovenej lehote nevyjadřili.

3.2. Žalobca 2/ sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne 1/ vyjadřil podaním z 31. januára 2018, doručenom a spísanom advokátom JUDr. Tiborom Nagym, pričom vzhľadom k tomu, že plná moc, ktorá bola k predmetnému vyjadreniu priložená, bola časovo obmedzená do právoplatného skončenia konania pred krajským súdom, pričom vo vzťahu k žalobcovi 2/ bolo konanie ukončené uznesením č. k. 11S/130/2008-242 z 28. augusta 2017, ktorým bola žaloba vo vzťahu k žalobcovi 2/ odmietnutá, a ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. októbra 2017, najvyšší súd na predmetné vyjadrenie, ktoré bolo podané

neoprávnenou osobou, neprihliadol.

4. Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473). 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je nutné ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietnuť.

6. Právny predchodca žalobcov sa žalobou z 27. júna 2008, doručenou Krajskému súdu v Bratislave 4. júla 2008 a následne postúpenou Krajskému súdu v Nitre 14. novembra 2008, podľa § 250 ods. 2 O.s.p. domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005. Správny súd následne súc viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyslovenom v uznesení č. k. 5Sžp/91/2009 z 3. novembra 2009 postupom podľa § 250b ods. 2 O.s.p. overil správnosť tvrdenia žalobcu že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať a uznesením č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010 uložil žalovanému povinnosť doručiť mu rozhodnutie (žalovaného) č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005. Žalovaný podaním doručeným správne mu 18. marca 2010 oznámil splnenie povinnosti uloženej mu uznesením správneho súdu č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010 a zároveň oznámil, že žalobkyňa 1/, ako právny nástupca pôvodného žalobcu v správnom konaní na základe singulárnej sukcesie, podala voči predmetnému rozhodnutiu odvolanie. O odvolaní žalobkyne 1/ v správnom konaní rozhodol žalovaný, ako odvolací správny orgán rozhodnutím č. 5178-14541/27/2011/Oce zo 16. mája 2011, ktorým odvolanie žalobkyne 1/ zamietol a rozhodnutie č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005 potvrdil.

7. Voči rozhodnutiu žalovaného č. 5178-14541/27/2011/Oce zo 16. mája 2011 podala žalobkyňa 1/ 20. júla 2011 správnu žalobu, ktorou sa domáhala jeho preskúmania. O predmetnej žalobe rozhodoval Krajský súd v Nitre v samostatnom konaní vedenom pod sp. zn. 11S/124/2011, pričom konanie bolo uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/124/2011-134 z 27. júna 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. augusta 2013, zastavené.

8. Pôvodný žalobca 3. októbra 2010 zomrel, na základe čoho sa účastníkmi konania na strane žalobcov na základe univerzálnej sukcesie stali žalobcovia 1/ - 3/. Rozhodovanie podľa § 92 ods. 3 O.s.p. o návrhu zo 16. marca 2010 na pripustenie zmeny žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpi žalobkyňa 1/, sa vzhľadom k tomu, že k právne mu nástupníctvu v prejednávanej veci došlo z titulu dedenia priamo zo zákona, stalo bezpredmetným.

9. Rozhodnutím č. 7071-34218/2015/Kri/370630105/ZR z 19. novembra 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. decembra 2015, bolo integrované povolenie vydané žalovaným č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005 zrušené bez náhrady.

10.1. Podľa § 179 ods. 1 SSP, ak podá správnu žalobu niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

10.2. Podľa § 179 ods. 4 SSP, po právoplatnosti uznesenia podľa odseku 1 správny súd konanie zastaví. Správny súd zastaví konanie vždy aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do

podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky.

10.3. Podľa § 179 ods. 5 SSP môže opomenutý účastník opätovne podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1, len ak proti tomu nie je prípustný riadny opravný prostriedok, a v lehote počítanej od vykonania správnym súdom nariadeného doručenia.

10.4. Podľa § 179 ods. 6 SSP ak je proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1 prípustný riadny opravný prostriedok, môže opomenutý účastník podať novú správnu žalobu proti rozhodnutiu o tomto opravnom prostriedku.

11. Kasačný súd z predloženého súdneho spisu správneho súdu zistil, že správny súd konanie vo vzťahu k žalobkyni 1/ zastavil z dôvodu § 179 ods. 4 SSP, podľa ktorého správny súd konanie po právoplatnosti uznesenia, ktorým rozhodol, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie, zastaví. V prejednávanvej veci nebolo sporné, že správny súd uznesením č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010 uložil žalovanému predchodcovi žalobcov doručiť rozhodnutie č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005, ako ani to, že predchodcovi žalobcov toto rozhodnutie doručené bolo. Právna nástupkyňa pôvodného žalobcu v správnom konaní, žalobkyňa 1/, voči predmetnému rozhodnutiu podala odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutím č. 5178-14541/27/2011/Oce zo 16. mája 2011, a toto rozhodnutie bolo následne žalobkyňou 1/ podrobené súdnemu prieskumu. Skutočnosť, že konanie bolo uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/124/2011-134 z 27. júna 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. augusta 2013, zastavené z dôvodov § 250d ods. 3 O.s.p. pre procesnú prekážku, je na ťarchu sťažovateľky.

12. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýva, že žalobkyňa 1/ sa domáha, aby správny súd aj v tomto konaní podrobil rozhodnutie žalovaného č. 3520/OIPK-814/05-Ve/370630105 z 27. septembra 2005, ako aj ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, meritórnemu súdnemu prieskumu.

13. Vychádzajúc z citovaných ustanovení § 179 SSP je zrejmé, že správny súd postupoval správne, ak po tom, čo uznesenie č. k. 11S/130/2008-104 z 10. februára 2010 nadobudlo právoplatnosť, konanie podľa § 179 ods. 4 SSP zastavil. Ust. § 179 ods. 5 vylučuje súdny prieskum doručovaného rozhodnutia, nakoľko toto pripúšťa odvolanie - riadny opravný prostriedok. Žalobkyňa 1/ právo podať odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu využila a o tomto bolo rozhodnuté rozhodnutím č. 5178-14541/27/2011/Oce zo 16. mája 2011. Následne vzniklo žalobkyni 1/ podľa § 179 ods. 6 SSP právo podrobiť rozhodnutie o odvolaní súdnemu prieskumu, ktoré aj využila.

14. Vzhľadom k tomu, že správny súd postupoval správne, ak konanie voči žalobkyni postupom podľa § 179 ods. 4 SSP zastavil, kasačný súd rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť žalobkyne 1/ ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

15. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že podľa § 170 písm. b/ SSP vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.